

О, як ми ревно клянемо тиранів

Борис Олійник

О, як ми ревно клянемо тиранів,
А їм оте – як мертвому баклага:
Лежать собі, усохлі, мов тарані,
У полинялих мушлях саркофагів.

Двадцятий вік відважно і громово
Старих богів розвінчує на стінах.
Зате перед новими – по-новому,
Демократично... повза на колінах.

А сфінкси, як завжди, ховають тайни
У сардонічнім обрисі губів...
І взагалі: коб не було рабів,
Цікаво, чи з'явилися б тирани?